

JUSQUIAM

Hyoscyamus niger L.

[1753, Sp. Pl. : 179] $2n = 34$

Hyoscyamus niger: imatge de FRANZ EUGEN KÖHLER

NOMS POPULARS

- Alemanys:** Altsitzerkraut, Schwarzes Bilsenkraut, Bilsenkraut, Appolonienkraut / Becherkraut / Echtes bilsenkraut / Hühnertot / Rasewurzel / Schlafkraut / Schwarzes blisenkraut / Teufelsauge / Zahnwehkraut / Zigeunerkraut
- Anglès:** Black henbane, Common henbane, Sticking nightshade, Hogbean

Àrab:	بنج أسود / أبيض / أحمر / أسود / البنج / سكران
Aragonès:	anillón, guixeta, jusquiamo, justiamo, malbaloca, matarrata, negrillón, yerba de locos, yerba loca, beleño, beleño negro, cacagüet, guixeta, herba lloca, ierba falaguera
Armeni:	Բախիկի օւլ
Basc/ Euskera:	aitabelo, atabaloi, azkoordin-bedarr, biotz-igarra, era-belarra, erabedarr, erabedarra, erabelar beltz, erabelarr, erabelarra, otsobaba, txokolateras, xerribaba.
Castellà:	abeleño, adamanta, anillón, aveniños, belañ negro, belesa, beleño, beleño negro, benignos, beninos, benañas, beniños, benjí, bininos, cachirulos, cardo beleño, cascahuete, cañaguerras, cañamones locos, colmenillas, dormidera, garbancillo loco, guixeta, hierba loca, hierbas de locos, jusquiamo, justiamo, malvaloca, matarrata, negrillón, niños, tabaco borde, tomalocos, veleño, veleño negro, veliño, venina, venino, verdegambre, veñiña, yerba loca
Català:	gotets, herba caixalera, herba de Santa Maria, herba de la Mare de Déu, herba del mal de queixal, herba queixalera, herba talpera, jusquiam, queixals de vella, tabac bord, tabac de paret, capseta.
Danès:	Almindelig bulmeurt
Estonià:	Koera-põõrirohi
Finlandès:	Hullukaali/ Musta villikaali / Pihahullukaali
Francès:	Jusquame noire, hebre aux engelures, mort aux poules, herbe des tigneux
Gaèlic:	Gafann
Gal·lès.	Llewyg yr iâr/ Bela / Crys y brenin / Ffâen y moch / Parfyg
Gallec:	arangaño, arangaños, belello, beleño, beleño negro, cardo veliño, herba do gorgullo, herba dos areixos, herba dos arengos, herba dos ouvidos, mamendro, meimendro, meimendro, meimendro-negro, meimendros, mimendro, miomendro, moimendro, momendro.
Grec:	Γέροντας, Γιατρός, Γλιτζιάς, Δισκύαμος , Μηλόχορτο, Στρουμπάρα , Υοσκύαμος ο μέλας
Hebreu:	שיכרן זחוב
Hindi:	Parasika Yavani
Holandès:	Bilzekruid, Bilzenkruid soort, Donker bilzekruid
Hongarès:	Bolondító beléndek
Italià:	Giusquiamo nero
Japonès.	ヒヨス
Kurd:	Benc / Beng / Giyabeng
Norueg:	Bulmeurt/ Fallurt / Hønebane / Svinebønne / Søvng gras / Tannverksgras / Villrot
Persa/Farsi:	بنج دانه
Polonès:	Lulek czarny/ Lulek / Szaleniec
Portugués:	arangaño, cardo veliño, herba do gorgullo, herba dos areixos, herba dos arengos, herba dos ouvidos, mamendro, meimendro, meimendro negro, meimendro-negro, memendro, memendro negro, mimendro, miomendro, moimendro, momendro, velenho negro, cardo-beleno yosciamo
Rus:	Белена чёрная
Serbi:	Буника /bunika
Turc:	Banotu / Bardakotu / Batbatotu / Siyah banotu
Тхес:	Blín černý
Ucraïnès:	Блекота чорна
Xinès:	天仙子/ 莨菪子 / liang dang / tian xian zi

Hyoscyamus niger: foto PERE MASDÉU

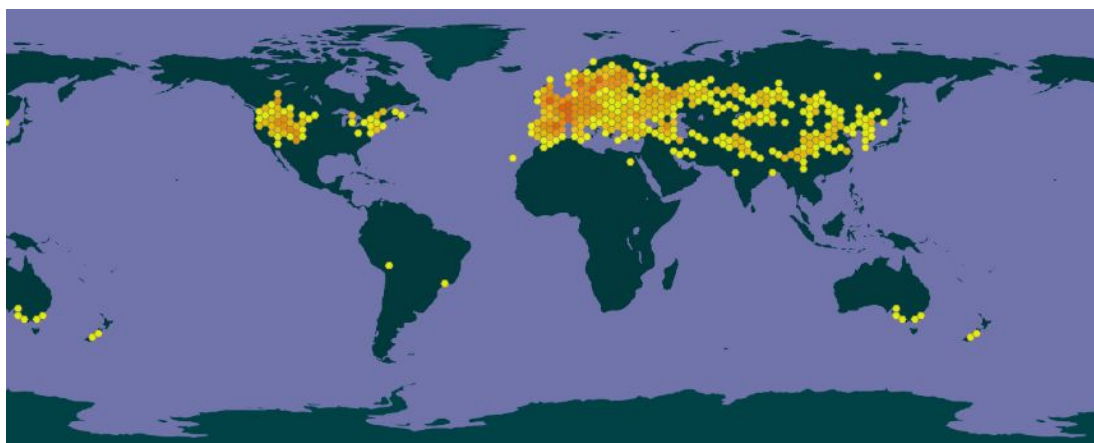
Hyoscyamus niger: foto MIKE NORTON

DESCRIPCIÓ BOTÀNICA

Planta bisanual o perenne de 30 a 70 cm d'alçada, poc ramificada, rígida, sense agullons, però amb calzes punxents a la fructificació, pilosa viscosa amb olor com de vi. Tricomes pluricel·lulars uns llargs i els altres curts, uns adpresos, els altres patents. Fulles de 38 × 15 cm alternes, toves, suaus al tacte, pubescents sobre tot sobre els nervis, les radicals peciolades formant una roseta i les caulinar sèssils o abraçadores, oval-oblongues, sinuades-pinnatífides, inciso-lobulades, amb lòbuls desiguals, triangulars lanceolats, llargament ciliats. Inflorescències en cimes escorpioides o helicoides amb aspecte d'espiga secundiflora. Bràctees abundants, similars a les fulles, enteres o inciso-lobulades, agudes, sèssils, amplexicaules. Flors totes subsèssils amb pedicels de menys de 8 mm, amb el calze de 14-20 mm, campanulat, globós a la meitat basal, mig tomentós, amb 10-30 nervis. Al fructificar (24-32 mm) es torna rígid, amb 5(8) lòbuls desiguals, més curts que el tub, oval-lanceolats, fortament mucronats, amb punxa de fins a 2 mm. Corol·la de 24-39 mm, infundibuliforme, gairebé regular, amb 5 lòbuls desiguals, una mica més curts que el tub, amb el limbe d'un groc brut, amb venes també violeta (excepte a la var. *pallidus* W.K.) però la gorja d'un negre porpra; amb el sinus inferior que sobrepassa just el calze. Pubescent a la meitat basal per la cara de fora. Estams 5(6), que ultrapassen la gorja, inserits a la meitat inferior del tub de la corol·la, desiguals (7-19 mm), 2 més llargs que els altres i en general exerts, amb filaments lliures entre ells i més llargs que les anteres, i pubescents a la base. Anteres de 2.5-3.5 × 0.7-1.5 mm, el·lipsoïdes, de color porpra negrós, dorsifixes, no connivents, de dehiscència longitudinal. Estil de 15-20 mm. Estigma capitat de 0.8-1.2 mm d'alçada. Càpsula (pixidi) de 13.5-18 10-14 mm, inflada a la base asseguda dins el calze, amb la base membranàcia i opercle coriàci. Llavors obovoides, de 1.3-1.8 1.3-1.5 mm, foveolades i crestades de color castany gris clar.

Dins les Solanàcies aquest gènere, que comprèn unes 23 espècies, es distingeix per la corol·la amb tub llarg, calze acrescent, flors en raïms espiciformes unilaterals fullats, càpsula tancada dins el tub del calze i que s'obre per un opercle circular al capdamunt, fulles dentades o pinnatífides.

HÀBITAT I DISTRIBUCIÓ GEOGRÀFICA

Hyoscyamus niger al món, segons GBIF

Es fa a terres remenades i adobades vora les cases de pagès. Vol molta llum i prefereix terrenys una mica àcids, argilosos, poc humits, ben afemats però no amb fens recent, i no tolera la salinitat. Es troba des de la terra baixa fins el pis subalpí. Solen acompanyar-lo: *Anacyclus clavatus*, *Artemisia vulgaris*, *Bromus diandrus*, *Carduus bourgenaus*, *Chenopodium muralis*, *Chenopodium vulvaria*, *Malva neglecta*, *Malva sylvestris*, *Onopordum acanthium*, *Silybum marianum*, *Sisymbrium officinalis*.

Mai massa abundant, però dispersa, es troba per tota la península hispànica, llevat de la part occidental central i meridional. Es troba a l'hemisferi boreal a Europa, Àsia, Àfrica septentrional i Amèrica del Nord.

HISTÒRIA I ESOTERISME

A l'antiga Pèrsia en bhang, o mang, figura a la llegenda del príncep VISH-TASP, protector de ZOROASTRE. Sembla que va beure'l amb vi i va caure adormit per tres dies seguits i va tenir temps de visitar el paradís superior. La mateixa història s'explicava de VIRAZ, un visionari legendari. Per als celtes antics la planta estava consagrada a Belenos, oracle i déu del sol, i permetia els druides comunicar-se amb les fades i altres éssers espirituals. El nom científic del gènere aplicat per LINNÉ, i molt abans per PLINI EL VELL, significa «fava de porc» en grec. Caldria trobar l'origen d'aquesta denominació en el passatge de l'Odissea on els companys d'Ulisses són drogats per la bruixa Circe que els transforma en godalls al fer-los beure una poció de jusquiam. Per altra banda, els porcs avui en dia semblen gaudir per menjar la planta sense posar en perill la llur vida. S'ha dit que les bruixes s'untaven el cos amb un ungüent amb jusquiam, i que això les capacitava per volar pels aires sostingudes només per una escombra per poder dirigir-se així a l'aquellarre. S'havia emprat també en rituals de màgia negra per a procurar la mort a algú indesitjat. Ara s'ha substituït el jusquiam pel tabac. O podríem dir que la planta del tabac —una altra solanàcia molt propera genèticament al jusquiam— és més intel·ligent que la del jusquiam i fa que més homes la consumeixen i la reproduïxin. Abans de l'aparició del tabac a Europa, aquí es fumava el jusquiam, però només en rituals de bruixeria. De l'Edat de Bronze en queden algunes restes que palesen el seu ús mil·lenari. En tot, cas el tabac ara és legal vendre'l i consumir-lo però el jusquiam no, per l'ordre ministerial de 2004 signada per la doctora ANA PASTOR JULIÀN, i per legislació sobre estupefaents ja de més enrere. El jusquiam figurava com a narcòtic ja al papir d'Ebers del segle, XV a.C. L'oli de les llavors sembla ser que s'empraven aleshores com a combustible de les làmpades «màgiques». Actualment, malgrat tot, es ven a les parafarmàcies dels Estats Units.

DIOSCÒRIDES (segle I) preferia emprar *Hysocyamus major*, un jusquiam abundant a les roques vora el mar, —per exemple al port de Maó— que no pas el jusquiam de l'interior (*Hyoscyamus niger*). La planta, o les llavors soles xafades amb una mica d'aigua calenta, desprenen un suc que es pot conservar un any com a analgèsic amb efectes més potents fins i tot que l'opi. Es pot emprar contra el dolor als ulls, dolor a l'oïda, contra el dolor de la regla, als peus o on sigui. També se'n poden fer una mena de panallets amb ferina de blat, o ordi, i la planta triturada, o el suc. La llavor sola (fins a 700 mg) és útil contra la tos, el catarro, els dolors als ulls, el de la regla, la menorràgia, presa amb aigua-mel i llavors de rosella. Les llavors xafades amb vi s'apliquen contra el dolor als testicles, la gota, el dolor a les mames (després del part). Les fulles s'apliquen, soles o amb farina d'ordi, en cataplasma contra dolors locals. Les fulles (3-4), begudes amb vi, curen les febres intermitents. Menjades com a verdura, fan desvariejar. El vinagre on s'hagi cuit una rel de jusquiam va bé per glopejar contra el mal de queixal.

Probablement els *bersekers* vikings prenen jusquiam, a més d'*Amanitha muscaria*, abans de les batalles per tal d'entrar en un estat alterat de consciència que els insensibilitzava. I el posaven al costat dels cadàvers enterrats. A l'antic Israel es posaven flors de jusquiam sobre els ulls dels morts també. Eren, però, d'alguna de les altres espècies d'allí: *albus*, *aureus*, *boveanus*, *desertorum*, *muticus*, *pusillus*, *reticulatus*. El mateix AVICENNA (segle XI) sembla que havia ressuscitat algun mort amb l'ajuda d'una lavativa amb jusquiam.

Al tractat xinès del Pen-Ts'ao Ching (segle I) es dona a entendre que prenent les llavors es podria caminar grans distàncies sense cansar-se, veure i comunicar-se amb els esperits i a través d'ells veure els dimonis. Diversos encens s'han cremat per induir

estats psicodèlics, barreiant jusquiam amb olíban (*Boswellia sacra*), coriandre, canyella xinesa (*Cinnamomum cassia*), asa-fètida o fins i tot tabac.

Sant ALBERT MAGNE (segle XIII) donava a entendre que al seu temps els nigromàntics empraven el jusquiam per invocar els esperits dels morts i els dimonis.

Santa HILDEGARDA VON BINGEN (segle XII) havia constata que després de perdre la consciència per borratxera un home podia recuperar el sentit aplicant-li aigua de jusquiam freda als polsos, el front i la gola. El segle XI, a Alemanya, per fer ploure es rodejava a una noia verge a la que es posava una fulla de jusquiam al dit petit del peu que havien agafat amb el dit petit de la ma, i amb les companyes anaven nues vora un riu on l'esquitxaven amb l'aigua.

El segle XVI hi havia judicis a bruixes per haver donat llavors de jusquiam a un home que quedà embruixat i sexualment molt excitat. O també per haver espargit llavors de jusquiam entre dos amants i haver pronunciat un encanteri com ara «aquí sembro llavors silvestres que fins que no se separin faran que s'odiïn i evitin l'un a l'altre».

Per a NICHOLAS CULPEPER (segle XVII), el *henbane* és planta de Saturn. El vi on s'hagi bullit la planta es pot aplicar en compreses per alleujar el dolor de la ciàtica o altres dolors amb excés de calor. El vinagre aplicat als polsos i al font alleuja el mal de cap i l'insomni quan hi ha febre alta. L'oli de les llavors va bé contra la sordesa, contra els acúfens; o fa el mateix el suc de la rel o de la planta. La decocció de la planta o les llavors maten els polls al cabell de les persones o al pèl del bestiar. Els fums de la planta seca rebaixen les llúpies i els penellons ulcerats a peus o mans. Va molt bé per desinflamar els genitals de la sífilis, i contra la gota i el mal de queixal. El segle XIX PERGER donava a entendre que ficant una tija de jusquiam dins l'aigua d'una font això feia ploure després d'una sequera.

LITERATURA

—Y vi tus ojos, flor de beleño,
raros abismos de luz y sueño;
ojos que dejan al alma inerme,
ojos que dicen: duerme... Duerme...
Pupilas hondas y taciturnas,
pupilas vagas y misteriosas,
pupilas negras, cual mariposas
nocturnas.
Bajo las bandas de tus cabellos

tus ojos dicen arcanas rimas
y tus lucientes cejas sobre ellos,
fingen dos alas sobre dos simas...
¡Oh! plegue al cielo que cuando grita
la pena en mi alma dolida e inerme,
tus grandes ojos de zulamita
murmuren: «duerme»...—

[AMADO NERVO]

—«A quien tiene beleño no le falta el sueño»—

PROPIETATS MEDICINALS DEL JUSQUIAM

- afrodisiac (posant les llavors a les brases de la sauna)
- al·lucinogen
- analgèsic (en massatges, etc.)
- anodi
- antagonista de Ca⁺⁺ (fraccions amb dissolvents orgànics)
- anticolinèrgic (fracció aquosa & orgànica)
- anticonvulsiu
- antiespasmòdic
- antihelmíntic
- antineuràlgic
- antiodontàlgic
- antitumoral
- bloquejant dels receptors muscarínics
- broncodilatador
- ciclopègic
- diürètic
- espasmolític
- estupefaent
- febrifug
- hipertensiu primer, hipotensiu després
- hipnòtic
- incrementa el *dosha Pitta*
- midriàtic (dilata les nínies)
- narcòtic

- oftàlmic
- parasimpaticolític
- relaxant de la bufeta de l'orina
- relaxant de la tràquea
- resseca les mucositats, saliva i llàgrimes
- sedant del sistema nerviós
- tòxic
- vulnerari

USOS MEDICINALS (UE; o UI en dosi) de 500 mg

- acúfens
- agitació psicopàtica
- alcoholisme
- angiocolitis
- asma (FUL/LLA fumades)
- baveig excessiu
- bronquitis asmàtica
- càncer (dolors)
- candidiasis
- ciàtica
- cistitis
- còlics biliars, nefrítics
- contusions
- corea
- COVID-19 (+ pròpolis): tos seca/ ofec/ mal de coll/ dolor al pit/ febre/ mareig/ mal de cap/ ma de ventre/ diarrea
- *delirium tremens*
- diabetis
- dismenorrea
- dolor de còlic nefrític
- dolors oculars
- dolors als ossos
- dolors del reuma
- enteritis
- epilèpsia
- espasmes
- febre
- furúncols UE
- gonorrea
- gota
- hemorràgies internes
- hiperacidesa gàstrica
- incontinença urinària
- insomni (bany de peus, planta tendra a la coixinera)
- llagremeig
- mal de cap
- mal d'estómac
- mal de queixal (glopejat amb vinagre)
- mal de ventre
- mareig per moviment (petit cataplasma darrere l'orella)
- morfinisme
- mastitis UE
- metritis
- miàlgia UE
- neuràlgies UE
- paràlisi UE
- paràsits al tub digestiu UI
- Parkinson
- penellons UE
- polls al cabell UE
- pulmonia
- restrenyiment espàstic
- reuma (oli LLA)
- sífilis
- síndrome de Menière
- singlots seguits
- sordesa
- tensió muscular
- terror
- testicles inflamats UE
- tètanus
- torçades UE
- tos-ferina UI
- tremolors senils UI
- tristesa amb ansietat UI
- tumors a les paròtides
- vòmits

HOMEOPATIA

- acúfens
- conjuntivitis
- convulsions
- deliris
- empitjora al gitar-se
- excitació sexual
- exhibicionisme
- gelosia
- grolleries
- hipersensibilitat nerviosa
- incontinença urinària
- insomni
- loquacitat
- mal de queixal
- mareig al viatjar (tiretes per posar darrere l'orella)

- millora al seure inclinant-se cap endavant
- otitis
- por a estar sola
- por a l'aigua
- sequedat de mucoses
- sordesa
- tos asmàtica
- tos seca espasmòdica

TOXICITAT DEL JUSQUIAM

La planta no s'hauria de prendre mai, —excepte en molt petites dosi, menors a 1 g, o en homeopatia —, sinó emprar-la per usos externs només.

L'efecte psicodèlic/estupefaent no es manifesta de seguida de prendre una infusió de la planta. Però comença sobtadament al cap de potser vint minuts. A més de sequera a la gola i tenir les nínies dilatades i la visió borrosa, es té una visió deformada de la realitat, sobre tot de les cantonades, i es perd l'equilibri espacial, podent tenir la sensació d'estar dins un remolí enlloc de en un punt fixe. Estant gitat al llit sembla que tot va giravoltant com si fóssim dins una rentadora. Poden aparèixer al·lucinacions generalment sobre animals amenaçadors. En cas de sobre-dosis, poden aparèixer convulsions i estat de coma, i fins i tot paràlisis cardiorespiratòria. Abans també pot haver-hi midriasis, taquicàrdia, arrítmia cardíaca, boca seca, mal de cap, fotofòbia, retenció d'orina, distensió de la bufeta de l'orina, mareig, hiperreflexia, al·lucinacions visuals, tàctils i auditives, desorientació, confusió mental, deliris, agressivitat i capteniment combatiu. La cervesa feta amb jusquiam de seguida té un efecte intoxicant, amb només 0.5 L. Bevent-ne més d'1 L té efecte afrodisíac, però dona més set com més se'n beu. Bevent-ne més de 2 L ja té efectes estupefaents donant lloc a alteracions mentals perilloses.

Segons el mateix NICHOLAS CULPEPER, contra l'enverinament per jusquiam cal prendre llet de cabra amb mel i aigua, pinyons i vi dolç, fonoll, llavors d'ortiga i de créixens, mostassa i raves; o bé alls i cebes amb vi. Clínicament el tractament és rentat d'estómac, carbó actiu, benzodiazepines (lorazepam 1 mg sublingual) i sèrum en vena amb bicarbonat sòdic i clorur potàssic.

PREPARATS I DOSIFICACIÓ

Analgèsic d'ús extern: belladona + estramoni + jusquiam + cascall + marihuana + morella roquera + oli

Bàlsam tranquil: 50 g de fulles de jusquiam + 50 g de fulles de belladona + 50 g de fulles d'estramoni + 50 g de fulles de cascalls + 50 g de fulles de morella (*Solanum nigrum*) + 200 g d'etanol ... reposar 24 hores tot ben esmicolat... + 5 Kg d'oli de cascalls .. 6 hores al bany-Maria, remenant-ho ... es cola i s'exprimeix el residu... es refreda .. + 1 g d'OE espígol + 1 g OE romaní + 1 g OE farigola + 1 g OE menta... es filtra i es guarda.

Buscapina® (butil-bromur d'escopolamina): medicament antiespasmòdic de la musculatura llisa del tracte gastrointestinal, biliar i genitourinari, que per a alguns les fulles dels jusquiam siguin «la buscapina natural».

Cardiodoron®: jusquiam + *Primula veris* + *Onoprodum acathium*: trastorns del cor o de la circulació i del son.

Cataplasmes emol·lients i sedants: fulles de jusquiam + segonet

Extracte hidroalcohòlic: fins a 200 mg al dia.

Fregues contra la coïxesa d'animals: tripó + malrubí + jusquiam +- atzavara (polpa blanca)... tot bullit en poca aigua.

Fulles seques fumades contra l'asma.

Gruit: additiu per fer cervesa: 40 g de planta de jusquiam triturada + 5 g nabius + 23 L d'aigua + 1 L de malta + 900 g de mel + 5 g de llevat sec + sucre moreno. Una llei bàvara del 1516 va prohibir l'ús del jusquiam a la cervesa, que va ser substituït pel llúpol.

Infusió d'una culleradeta de cafè per litre d'aigua: 2-3 tasses al dia.

Oli contra lumbàlgies: ruda + jusquiam

Píldoles de Méglin: extractes de jusquiam, valeriana i lactucari (llet d'enciam silvestre) 50 mg de cada per pastilla. Prendre 1-2 pastilles al dia contra espasmes.

Preparat contra les candidiasi: ortigues + 1/6 de jusquiam + 1/6 de nou moscada + uns brins de safrà + caldo de carn abocat sobre *Melissa officinalis*, tot plegat deixat reposar unes 4 hores. Cal beure-ho cada dia durant un mes

Supositoris anti-hemorroidals: extracte de jusquiam 50 mg + extracte d'Hamamelis 100 mg + mantega de cacau 5 g, per supositori.

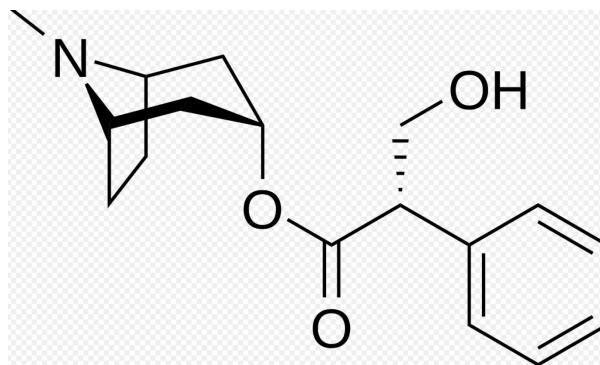
Tintura al 10%: 1-2 g al dia o 60-120 gotes.

Xarop: 20-40 g al dia, si en una culleradeta de cafè hi ha 750 mg de tintura.

PRINCIPIS ACTIUS DE HYOSCYAMUS NIGER

- àcid clorogènic
- àcid esteàric LLA
- àcid linoleic
- àcid mirístic LLA
- àcid oleic LLA
- àcid palmític LLA
- àcid tànic
- àcids fenòlics: àcid vaníl·lic, vanil·lina, pino-resinol
- aesculetina
- agents tànnics derivats de l'àcid cafeic
- alcaloides 0.15% FUL (atropina, escopolamina); 0.10 % REL; LLA 0.05% (hiosciamina, atropina)
- anisodamida
- apotatropina
- Arsènic LLA
- atropina
- atroscina LLA
- belladonina
- bimetil-amina
- Calci LLA
- colina
- Coure LLA
- cumarina
- cumarino-lignans (LLA): cleomiscosina-A; cleomiscosina-A-9'-acetat; cleomiscosina-B; clomiscosina-B-9'-acetat; hiosgerina; venkatasina
- cuscohigrina
- cusparina
- datura-lactona-4
- daucosterol
- escopetol
- escopina
- escopolamina
- escopolina
- esculetina
- Ferro LLA
- fitosterols LLA
- flavonoides: apigenina, luteolina, rutina, espiraeòsid
- GABA
- glucòsids esteroïdes: atropòsid A, atropòsid C., atropòsid E
- goma LLA
- hiosciamilactol
- hiosciamina
- hiosciamòsid E [= (22R,24Z)-1-alfa,3-beta,7-beta,22,26-penta-cis-hidroxi-ergost-22-O-beta-D-gulcopiranosil-5,24-dièn-26-O-beta-D-glucopiranòsid]
- hiosciamòsids F, G
- hioscina
- hioscipicrina
- hipaconitina
- kaempferol-3-diglucòsid

- lignanamides: hiosmina, cannabisina D, cis-cannabisina E, cannabisina G, cannabisina Km, cannabisina L, grossamida, hiosciamina
- LLA
- Magnesi LLA
- Manganès LLA
- metil-pirrolina
- metil-pirrolina
- mucíl·lag
- N-trans-feruloil-tiramina
- nitrat potàssic
- piridina
- Potassi LLA
- proteïna LLA
- quercetina-7-glucòsid-3-rhamno-galactòsid
- resina-cautchú LLA
- rutina
- saponines
- Sodi
- tetrametil-putrescina
- trimetilamina
- tropina
- tropinona
- Zinc

hiosciamina

ESPÈCIE SIMILAR

Hyoscyamus major

MÉS INFORMACIÓ

<https://flora.org.il/en/plants/>